

Uitvaart Evangelie Lezingen

1. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs (5, 1-12a)*

In die tijd ging Jezus de berg op, toen Hij de menigte zag, en, nadat Hij zich had neergezet, kwamen zijn leerlingen bij Hem. Hij nam het woord en onderrichte hen aldus: Zalig de armen van geest want aan hen behoort het Rijk der hemelen. Zalig de treurenden want zij zullen getroost worden. Zalig de zachtmoedigen want zij zullen het land bezitten. Zalig die honger en dorst naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. Zalig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid ondervinden. Zalig de zuiveren van hart, want zij zullen God zien. Zalig die vrede brengen, want zij zullen kinderen van God genoemd worden. Zalig die vervolgd worden om de gerechtigheid, want hun behoort het Rijk der hemelen. Zalig zijt gij wanneer men u beschimpt, vervolgt en lasterlijk van allerlei kwaad beticht om mijnentwil: verheugt u en juicht, want groot is uw loon in de hemel.

2. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs (11, 25-30)*

In die tijd sprak Jezus: Ik prijs U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen verborgen gehouden hebt voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt geopenbaard aan kinderen. Ja Vader, zo heeft het U behaagd. Alles is Mij door mijn Vader in handen gegeven. Niemand kent de Zoon tenzij de Vader, en niemand kent de Vader tenzij de Zoon en hij aan wie de Zoon Hem wil openbaren. Komt allen tot Mij die uitgeput zijt en onder lasten gebukt, en Ik zal u rust en verlichting schenken. Neemt mijn juk op uw schouders en leert van Mij: Ik ben zachtmoedig en nederig van hart; en gij zult rust vinden voor uw zielen, want mijn juk is zacht en mijn last is licht.

3. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs (13, 3-9. 19-23)*

In die tijd vertelde Jezus de volgende gelijkenis: Een zaaier ging uit om te zaaien. Bij het zaaien viel een gedeelte langs de weg. Er kwamen vogels die dat zaad opaten. Een ander gedeelte viel op de rotsgrond. Daar lag weinig aarde. Het zaad kwam snel op, want de grond was niet diep. Maar toen de zon was opgekomen, verschroeide het jonge groen en omdat het geen wortels had, verdorde het. Een ander deel viel tussen de distels. De distels schoten op en verstikten het zaad. De rest van het zaad viel in goede grond en zette vrucht: een deel bracht honderdmaal zoveel op, een ander deel zestig en weer een ander deel dertigmaal. Wie oren heeft, moet ook luisteren!

Luister nu goed naar wat de gelijkenis van de zaaier betekent. Ieder die de boodschap over het koninkrijk hoort, maar niet begrijpt, lijkt op het zaad dat langs de weg viel. De duivel komt en neemt weg wat in het hart van die man is uitgezaaid. Het zaad dat op de rotsgrond terecht kwam, slaat op iemand die de boodschap blij aanneemt zodra hij die hoort. Maar het zit niet diep bij hem; het is een man zonder volharding. Wordt hij verdrukt en vervolgd om zijn geloof in de boodschap, dan geeft hij het meteen op. Het zaad dat tussen de distels terecht kwam, stelt degene voor die de boodschap hoort; maar materiële zorgen en de valse schittering van de rijkdom verstikken de boodschap, en ze draagt geen vrucht. Maar het zaad dat in goede grond viel, zijn degenen die de boodschap horen en begrijpen. Zij dragen vrucht, sommigen honderd, anderen zestig en weer anderen dertig maal zoveel.

4. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs (25, 31-40)*

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: Wanneer de Mensenzoon komt in zijn heerlijkheid en vergezeld van alle engelen, dan zal Hij plaats nemen op zijn troon van glorie. Alle volken zullen vóór Hem bijeen gebracht worden en Hij zal ze in twee groepen scheiden, zoals de herder een scheiding maakt tussen schapen en bokken. De schapen zal Hij plaatsen aan zijn rechterhand, maar de bokken aan zijn linker. Dan zal de Koning tot die aan zijn rechterhand zeggen: Komt, gezegenden van mijn Vader en ontvangt het rijk dat voor u gereed is vanaf de grondvesting der wereld. Want Ik had honger en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik was vreemdeling en gij hebt Mij opgenomen. Ik was naakt

en gij hebt Mij gekleed. Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht. Ik was in de gevangenis en gij hebt Mij bezocht. Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden en zeggen: Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en U te eten gegeven, of dorstig en U te drinken gegeven? En wanneer zag wij U als vreemdeling en hebben U opgenomen, of naakt en hebben U gekleed? En wanneer zagen wij U ziek of in de gevangenis en zijn U komen bezoeken? De Koning zal hun ten antwoord geven: Voorwaar, Ik zeg u: al wat gij gedaan hebt voor één dezer geringsten van mijn broeders en zusters, dat hebt gij voor Mij gedaan.

5. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus (5, 25-34)*

In die tijd was er een vrouw die al twaalf jaar aan bloedvloeijing leed. Ze had veel te lijden gehad van allerlei dokters en alles uitgegeven wat ze had, en er geen baat bij gevonden; ze was er eerder op achteruit gegaan. Omdat ze over Jezus gehoord had kwam ze door de menigte naar Hem toe en raakte van achteren zijn kleren aan. 'Want', dacht ze, 'als ik zijn kleren maar aanraak, zal ik genezen worden.' Meteen droogde de bron van haar bloed op, en ze voelde aan haar lichaam dat ze van haar kwaal genezen was. Maar Jezus, die zelf meteen voelde dat er een kracht van Hem was uitgegaan, draaide zich in de menigte om en zei: 'Wie heeft mijn kleren aangeraakt?' Zijn leerlingen zeiden tegen Hem: 'U ziet hoe de menigte tegen U opdringt en U zegt: wie heeft Mij aangeraakt?' Maar Hij keek rond om de vrouw te zien die dat gedaan had. De vrouw werd bang en begon te beven, omdat ze wist wat er met haar gebeurd was. Ze kwam naar voren, wierp zich voor zijn voeten en vertelde Hem de hele waarheid. Maar Hij zei tot haar: 'Mijn dochter, uw vertrouwen is uw redding. Ga in vrede en blijf van uw kwaal verlost.'

6. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus (16, 1-8)*

Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria van Magdala, Maria, de moeder van Jakobus, en Salome balsem om daarmee het lichaam van Jezus te zalven. Heel vroeg op de eerste dag van de week, toen de zon opkwam, gingen ze op weg naar het graf. Ze zeiden al tegen elkaar: 'Wie zal de steen voor de ingang van het graf voor ons weggrollen?' Het was namelijk een heel grote. Maar toen ze keken, ontdekten ze dat de steen was weggerold. Ze gingen de grafkamer binnen en zagen rechts een jongeman zitten die in het wit gekleed was. Ze raakten helemaal van streek, maar hij zei tegen hen: 'Raak maar niet van streek! U zoekt Jezus van Nazaret, de gekruisigde. Hij is hier niet, hij is door God opgewekt! Kijk, dit is de plaats waar ze hem hadden neergelegd. Maar ga nu en vertel aan de leerlingen, ook aan Petrus: Hij gaat vóór u uit naar Galilea. Daar zult u hem zien, juist zoals Hij u gezegd heeft.' Ze gingen de grafkamer uit en vluchtten weg, want angst en ontsteltenis hadden zich van hen meester gemaakt. En ze zeiden er niemand iets van, want ze waren bang.

7. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (8, 22-25)*

Op een zekere dag stapte Jezus met zijn leerlingen in een boot en zei tot hen: Laten we het meer oversteken. Ze staken van wal en onder het varen viel Hij in slaap. Toen een hevige stormbui op het meer losbarstte, maakte het schip water en ze verkeerden in nood. Ze liepen dan ook naar Hem toe en maakte Hem wakker met de uitroep: Meester, Meester, wij vergaan! Hij stond op, richtte zich met een dwingend woord tot de wind en het woeste water; ze bedaarden en het werd stil. En Hij sprak tot hen: Waar is uw geloof? Ze werden door vrees bevangen en vol verbazing zeiden ze tot elkaar: Wie is Hij toch, dat Hij zelfs aan de winden en het water bevelen geeft en dat ze Hem gehoorzamen?

8. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (10, 38-42)*

In die tijd kwam Jezus in een dorp waar een vrouw, die Marta heette Hem in haar woning ontving. Zij had een zuster, Maria, die gezeten aan de voeten van de Heer, luisterde naar zijn woorden. Marta werd in beslag genomen door de drukte van het bedienen, maar ze kwam er een ogenblik bij staan en zei: 'Heer, laat het U onverschillig dat mijn zuster mij alleen laat bedienen? Zeg haar dan dat ze mij moet helpen.' De Heer gaf haar ten antwoord: 'Marta, Marta, wat maak je je bezorgd en druk over veel dingen. Slechts één ding is nodig. Maria heeft het beste deel gekozen, en het zal haar niet afgenomen worden.'

9. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (12, 35-40)*
In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: Houdt uw lendenen omgord en de lampen brandend! Gedraagt u als mensen die wachten op de terugkomst van hun heer die naar de bruiloft is, om, als hij aankomt en klopt, hem aanstonds open te doen. Gelukkig de dienaars die de heer bij zijn komst wakende zal vinden. Voorwaar, Ik zeg u: Hij zal zich omgorden en hij zal hen aan tafel nodigen en langs hen gaan om te bedienen. Al komt hij ook in de tweede of in de derde nachtwake, gelukkig zijn de dienaars die hij zo aantreft. Begrijpt dit wel: als de eigenaar van het huis wist op welk uur de dief zou komen, zou hij in zijn huis niet laten inbreken. Weest ook gij bereid, omdat de Mensenzoon komt op het uur waarop gij het niet verwacht.

10. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (23, 33.39-43)*
Toen de soldaten op de plaats kwamen die Schedel heet sloegen zij Jezus daar aan het kruis, en zo ook de misdadigers, de één rechts, de ander links. Eén van de misdadigers die daar hingen hoorde Hem: Zijt Gij niet de Messias? Red dan U zelf en ons. Maar de ander strafte hem af en zei: Heb zelfs jij geen vrees voor God terwijl je toch hetzelfde vonnis ondergaat? En wij ondergaan dat vonnis terecht, want wij krijgen wat we door onze daden verdiend hebben, maar Hij heeft niets verkeerd gedaan. Daarop zei hij: Jezus, denk aan mij wanneer Gij in uw koninkrijk gekomen zijt. En Jezus sprak tot hem: Voorwaar, Ik zeg u: vandaag nog zult ge met Mij zijn in het paradijs.

11. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (23 – 24)*
Het was omtrent het zesde uur; er viel duisternis over heel de streek tot aan het negende uur toe doordat de zon geen licht meer gaf. Het voorhangsel van de tempel scheurde middendoor. Toen riep Jezus met luide stem: Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest. Nadat Hij dit gezegd had, gaf Hij de geest. Nu was er een zekere Jozef, lid van de Hoge Raad, een welmenend en rechtschapen man. Deze ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. Na het van het kruis genomen te hebben wikkelde hij het in een lijkwade. Vervolgens legde hij Hem in een graf dat in steen was uitgehouwen en waarin nog nooit iemand was neergelegd.
(Op de eerste dag van de week echter gingen de vrouwen zeer vroeg in de morgen naar het graf met de welriekende kruiden die zij klaargemaakt hadden. Zij vonden de steen weggerold van het graf, gingen er binnen maar vonden er het lichaam van de Heer Jezus niet. Terwijl zij niet wisten wat daarvan te denken, stonden er plotseling twee mannen voor hen in een stralend wit kleed. Toen zij van schrik bevangen, het hoofd naar de grond bogen, vroegen de mannen haar: Waarom zoekt ge de Levende bij de doden? Hij is niet hier, Hij is verrezen.)

12. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (24, 13-35)*
Op de eerste dag van de week waren er twee leerlingen op weg naar een dorp dat Emmaüs heette en dat zestig stadiën van Jeruzalem lag. Zij spraken met elkaar over alles wat was voorgevallen. Terwijl zij zo aan het praten waren en van gedachten wisselden, kwam Jezus zelf op hen toe en Hij liep met hen mee. Maar hun ogen werden verhinderd Hem te herkennen. Hij vroeg hen: Wat is dat voor een gesprek dat Gij onderweg met elkaar voert? Met een bedrukt gezicht bleven ze staan. Een van hen die Kleopas heette, nam het woord en sprak tot Hem: Zijt Gij dan de enige vreemdeling in Jeruzalem dat Gij niet weet wat daar deze dagen gebeurd is? Hij vroeg hen: Wat dan? Ze antwoordden Hem: Dat met Jezus de Nazarener, een man die profeet was, machtig in daad en woord, in het oog van God en van heel het volk; hoe onze hogepriesters en overheidspersonen Hem hebben overgeleverd om Hem ter dood te laten veroordelen en hoe zij Hem aan het kruis hebben geslagen. En wij leefden in de hoop dat Hij degene zou zijn die Israel ging verlossen! Maar met dit al is het reeds de derde dag sinds die dingen gebeurd zijn. Wel hebben een paar vrouwen uit ons midden ons in de war gebracht; ze waren in de vroegte naar het graf geweest maar hadden zijn lichaam niet gevonden en ze kwamen zeggen dat ze ook nog een verschijning van engelen hadden gehad, die verklaarden dat Hij weer leefde. Daarop zijn enkelen van de

onzen naar het graf gegaan en zij bevonden het zoals de vrouwen gezegd hadden, maar Hem zagen ze niet. Nu sprak Hij tot hen: O, onverstandigen, die zo traag van hart zijt in het geloof aan alles wat de profeten gezegd hebben ! Moest de Messias dat alles niet lijden om zijn glorie binnen te gaan ? Beginnend met Mozes verklaarde Hij hun uit al de profeten wat in al de Schriften op Hem betrekking had. Zo kwamen ze bij het dorp waar ze heen gingen, maar Hij deed alsof Hij verder moest gaan. Zij drongen bij Hem aan: Blijf bij ons Heer, want het wordt al avond en de dag loopt ten einde. Toen ging Hij binnen om bij hen te blijven. Terwijl Hij met hen aanlag nam Hij brood, sprak de zegen uit, brak het en reikte het hun toe. Nu gingen hun de ogen open en zij herkenden Hem, maar Hij verdween uit hun gezicht. Toen zeiden ze tot elkaar: Brandde ons hart niet in ons, zoals Hij onderweg met ons sprak en ons de Schriften ontsloot? Ze stonden onmiddellijk op en keerden naar Jeruzalem terug. Daar vonden ze de elf met de mensen van hun groep bijeen. Dezen verklaarden: De Heer is werkelijk verrezen, Hij is aan Simon verschenen. En zij van hun kant vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij door hen herkend werd aan het breken van het brood.

13. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas (24, 13-35) vrije vertaling*

In die tijd waren er twee vrienden van Jezus op weg van Jeruzalem naar Emmaus. Hun illusie was de bodem ingeslagen. Jezus' dood had hen ontmoedigd. Sombor, moedeloos en zonder zin liepen ze verder, onder het leven gebukt. Toen kwam er plotseling een vreemdeling bij hen lopen. Hij zei: Wat treuren jullie toch? Is er dan geen hoop meer? Eén van de vrienden antwoordde toen: Weet je dan niet dat de dood het einde is van alles? De man op wie wij hadden gebouwd is gestorven. Och, arme mensen, zei de vreemdeling, straalt er dan geen enkel licht in deze nacht? Zie je dan niet dat dit een nieuw begin is? En Hij begon uitvoerig verhalen te vertellen. In het dorp aangekomen ging de vreemdeling met de twee een huis binnen, want het werd al donker. Daar brak Hij het brood met hen. En bij het breken van het brood herkenden zij Hem, hun gestorven vriend Jezus van Nazareth. En vanaf dat moment blijft Hij leven, telkens als mensen verhalen over Hem vertellen en in zijn Naam samen komen om het brood met elkaar te breken.

14. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (5, 24-29)*

In die tijd nam Jezus het woord en sprak tot de Joden: 'Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: wie luistert naar mijn woord en gelooft in Hem die Mij zond, heeft eeuwig leven en is aan geen oordeel onderworpen; hij is immers reeds uit de dood naar het leven overgegaan. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: er zal een uur komen, ja het is er al, waarop de doden de stem van Gods Zoon zullen horen en die haar horen, zullen leven. Zoals de Vader leven heeft in zichzelf, zo gaf Hij ook aan de Zoon leven in zichzelf te hebben. Hij heeft Hem macht gegeven om oordeel te vellen; Hij is immers de Mensenzoon. Verwondert u niet hierover: er zal een uur komen waarop allen die in de graven zijn zijn stem zullen horen. Dan zullen zij die het goede deden er uit te voorschijn komen tot de opstanding ten leven, maar die het kwade deden tot de opstanding ten oordeel.'

15. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (6, 37-40)*

In die tijd richtte Jezus het woord tot de menigte en zei: Al wat de Vader Mij geeft, zal tot Mij komen, en wie tot Mij komt, zal Ik niet buitenwerpen. Ik ben immers uit de hemel neergedaald, niet om mijn eigen wil te doen maar de wil van Hem die Mij gezonden heeft; en dit is de wil van Hem die Mij gezonden heeft, dat Ik niets van wat Hij Mij gegeven heeft verloren laat gaan, maar het doe opstaan op de laatste dag. Dit is de wil van mijn Vader, dat ieder die de Zoon ziet en in Hem gelooft, eeuwig leven bezit; en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag.

16. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (6, 51-58)*

In die tijd sprak Jezus tot de menigte: Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet, zal hij leven in eeuwigheid. Het brood dat Ik zal

geven is mijn vlees ten bate van het leven der wereld. De Joden twistten onder elkaar en zeiden: Hoe kan Hij ons zijn vlees te eten geven? Jezus sprak daarop tot hen: Voorwaar Ik zeg u: als Gij het vlees van de Mensenzoon niet eet en zijn bloed niet drinkt, hebt gij het leven niet in u. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft eeuwig leven, en Ik zal hem doen opstaan op de laatste dag. Want mijn vlees is echt voedsel en mijn bloed is echte drank. Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt blijft in Mij en Ik in hem. Zoals Ik door de Vader die leeft gezonden ben en leef door de Vader, zo zal ook hij die Mij eet, leven door Mij. Dit is het brood, dat uit de hemel is neergedaald. Het is niet zoals bij de vaderen die gegeten hebben en niettemin gestorven zijn: wie dit brood eet, zal in eeuwigheid leven.

17. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (10, 11-16)*

In die tijd sprak Jezus: Ik ben de goede herder. Een goede herder geeft zijn leven voor zijn schapen. Maar een huurling, geen echte herder dus, als die een wolf ziet komen, laat hij de schapen in de steek en gaat er van door – het zijn immers zijn eigen schapen niet – en de wolf overvalt ze en drijft ze uiteen. Hij is immers een huurling en bekommert zich niet om de schapen. Ik ben de goede herder: Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen Mij, zoals de Vader Mij kent en Ik de Vader ken; Ik geef dan ook mijn leven voor mijn schapen. Ik heb ook nog andere schapen, die niet uit deze stal zijn. Ook voor hen moet Ik herder zijn: ze zullen luisteren naar mijn stem. Zo wordt het: één kudde met één herder. Dat is de opdracht die Ik van mijn Vader heb ontvangen.

18. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (11, 17-27)*

Bij zijn aankomst te Bethanie bevond Jezus dat Lazarus al vier dagen in het graf lag. Bethanie nu was dicht bij Jeruzalem, op een afstand van ongeveer vijftien stadren. Vele Joden waren dan ook naar Marta en Maria gekomen om hen te troosten over het verlies van hun broer. Zodra Marta hoorde dat Jezus op komst was, ging zij Hem tegemoet; Maria echter bleef thuis. Marta zei tot Jezus: Heer, als Gij hier waart geweest zou mijn broer niet gestorven zijn. Maar zelfs nu weet ik dat wat Gij ook aan God vraagt, God het U zal geven. Jezus zei tot haar: Uw broer zal verrijzen. Marta antwoordde: Ik weet dat hij zal verrijzen bij de verrijzenis op de laatste dag. Jezus zei haar: Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft zal leven ook al is hij gestorven, en ieder die leeft in geloof aan Mij, zal in eeuwigheid niet sterven. Geloofst gij dit? Zij zei tot Hem: Ja, Heer, ik geloof vast dat Gij de Messias zijt, de Zoon van God die in de wereld komt.

19. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (11, 32-45)*

In die tijd kwam Maria, de zuster van Lazarus, op de plaats waar Jezus zich bevond. Zodra zij Hem zag, viel ze Hem te voet en zei: Heer, als Gij hier waart geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn. Toen Jezus haar zag wenen, en eveneens de Joden die met haar waren meegekomen, doorliep Hem een huivering, en diep ontroerd sprak Hij: Waar hebt gij hem neergelegd? Zij zeiden Hem: Kom en zie, Heer. Jezus begon te wenen zodat de Joden zeiden: Zie eens hoeveel Hij van hem hield. Kon Hij die de ogen van een blinde opende, ook niet maken dat deze niet stief? Bij het graf gekomen overviel Jezus opnieuw een huivering. Het was een rotsgraf en er lag een steen voor. Jezus zei: Neem de steen weg. Marta, de zuster van de gestorvene, zei Hem: Hij riekt al want het is al de vierde dag. Jezus gaf haar ten antwoord: Zei Ik u niet dat gij, als gij gelooft, Gods heerlijkheid zult zien? Toen namen ze de steen weg.

Jezus sloeg de ogen ten hemel en sprak: Vader, Ik dank U dat Gij Mij verhoord hebt. Ik wist wel dat Gij Mij altijd verhoort, maar omwille van het volk rondom Mij heb Ik dit gezegd, opdat zij mogen geloven dat Gij Mij gezonden hebt. Na deze woorden riep Hij met luide stem: Lazarus, kom naar buiten! De gestorvene kwam naar buiten, voeten en handen met zwachtels gebonden en met een zweetdoek om zijn gezicht. Jezus beval hun: Maakt hem los en laat hem gaan. Vele Joden die naar Maria waren gekomen en zagen wat Jezus had gedaan, geloofden in Hem.

20. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (12, 23-28)*

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: Het uur is gekomen dat de Mensenzoon verheerlijkt wordt. Voorwaar Ik zeg u: Als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen; maar als hij sterft, brengt hij veel vruchten voort. Wie zijn leven bemint, verliest het; maar wie zijn leven in deze wereld haat, zal het ten eeuwigen leven bewaren. Wil iemand Mij dienen, dan moet hij Mij volgen; waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. Als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren. Nu is mijn ziel ontroerd. Wat moet Ik zeggen? Vader, red Mij uit dit uur? Maar daarom juist ben Ik tot dit uur gekomen. Vader, verheerlijk uw Naam! Toen kwam er een stem uit de hemel: Ik heb Hem verheerlijkt en zal Hem wederom verheerlijken.

21. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (14, 1-6)*

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: Laat uw hart niet verontrust worden. Gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader is ruimte voor velen. Ware dit niet zo, dan zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden. En als Ik ben heengegaan en een plaats voor u heb bereid, kom Ik terug om u op te nemen bij Mij, opdat ook gij zult zijn waar Ik ben. Gij weet waar Ik heen ga en ook de weg daarheen is u bekend. Thomas zei tot Hem; Heer, wij weten niet waar Gij heengaat: hoe moeten wij dan de weg kennen? Jezus antwoordde hem: Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader tenzij door Mij.

22. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (15, 12-17)*

Op de avond voor zijn dood zei Jezus tot zijn vrienden: Dit is mijn grootste wens: dat jullie elkaar liefhebben met de liefde die Ik jullie heb gegeven. De grootste liefde die iemand aan zijn vrienden kan laten zien, is wanneer hij zijn leven voor hen over heeft. Jullie zijn mijn vrienden, maar dan vraag Ik je ook dat proberen te doen wat Ik jullie heb voorgeleefd. Voor mij zijn jullie geen knechten, want een knecht weet niet wat zijn meester doet. Jullie zijn mijn vrienden, omdat Ik jullie alles heb verteld wat Ik van mijn Vader heb meegekregen. Jullie hebben Mij niet uitgekozen, maar Ik heb jullie uitgekozen en Ik vraag jullie op weg te gaan en vruchten te dragen die blijvend zijn. Ik stuur jullie het leven in met de boodschap: Heb elkaar lief.

23. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (17, 24-26)*

In die tijd sloeg Jezus zijn ogen ten hemel en zei: Vader, Ik wil dat zij die Gij Mij gegeven hebt, met Mij mogen zijn waar Ik ben, opdat zij mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt daar Gij Mij hebt liefgehad voor de grondvesting van de wereld. Rechtvaardige Vader, al heeft de wereld U niet erkend, Ik heb U erkend, en dezen hier hebben erkend dat Gij Mij gezonden hebt. Uw Naam heb Ik hun geopenbaard en Ik zal dit blijven doen opdat de liefde waarmee Gij Mij hebt liefgehad, in hen moge zijn en Ik in hen.

24. *Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (19, 17-18.25-30)*

In die tijd trok Jezus, zelf zijn kruis dragend, de stad uit naar wat de Schedelplaats heet, in het Hebreeuws Golgota. Daar sloegen ze Hem aan het kruis, en met Hem nog twee anderen, aan elke kant een en Jezus in het midden. Bij Jezus' kruis stonden zijn moeder, de zuster van zijn moeder, Maria, de vrouw van Klopas en Maria Magdalena. Toen Jezus zijn moeder zag en naast haar de leerling die Hij liefhad zei Hij tot zijn moeder: Vrouw, zie daar uw zoon. Vervolgens zei Hij tot de leerling: Zie daar uw moeder. En van dat ogenblik af nam de leerling haar bij zich in huis.

Hierna, wetend dat nu alles was volbracht zei Jezus, opdat de Schrift vervuld zou worden: Ik heb dorst. Er stond daar een kruik vol zure wijn. Ze doopten er een spons in, staken die op een hysopstengel en brachten die aan zijn mond. Toen Jezus van de zure wijn genomen had, zei Hij: Het is volbracht. Daarop boog Hij het hoofd en gaf de geest.